

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev2 706/06
04.10.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Stojana Jokića, predsednika veća, Zvezdane Lutovac, Nikole Stanojevića, Mihaila Rulića i Predraga Trifunovića, članova veća, u pravnoj stvari tužilje AA, čiji je punomoćnik AB advokat, protiv tuženog "BB", radi poništaja rešenja i naknade štete, odlučujući o reviziji tuženog izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Kraljevu Gž.1453/05 od 30.1.2006. godine, u sednici održanoj 4.10. 2006. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tuženog izjavljena protiv presude Okružnog suda u Kraljevu Gž.1453/05 od 30.1.2006. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Kraljevu P.289/03 od 15.7.2005. godine, stavom I izreke poništeno je rešenje direktora tuženog br. 290 od 30.12.2002.godine kao nezakonito i obavezan tuženi da tužilju vrati na poslove koje je ranije obavljala - higijeničarka i prizna joj sva prava iz radnog odnosa. Stavom II izreke obavezan je tuženi da tužilji na ime naknade štete po osnovu privremene sprečenosti za rad isplati iznose bliže označene u tom stavu izreke, kao i da joj plati na ime neisplaćenih iznosa zarada za vreme provedeno na radu iznose navedene u stavu II izreke. Stavom III izreke obavezan je tuženi da tužilji na ime parničnih troškova plati 55.740,00 dinara.

Presudom Okružnog suda u Kraljevu Gž.1453/05 od 30.1.2006. godine, odbijena je kao neosnovana žalba tuženog i potvrđena presuda Opštinskog suda u Kraljevu P.br. 289/03 od 15.7.2005. godine.

Protiv pravnosnažne drugostepene presude tuženi je izjavio blagovremenu i dozvoljenu reviziju, zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pobijanu presudu u smislu člana 399. Zakona o parničnom postupku ("Službeni glasnik RS", br. 125/04), koji se primenjuje na osnovu člana 491. stav 1. istog zakona, Vrhovni sud je našao da revizija nije osnovana.

U postupku nije učinjena bitna povreda odredbe parničnog postupka iz člana 361. stav 2. tačka 9. ZPP-a, na koju revizijski sud pazi po službenoj dužnosti, a ni bitna povreda iz tačke 12. tog stava, na koju se revizijom ukazuje, jer nižestepene presude sadrže jasne i potpune razloge o odlučnim činjenicama, koji nisu protivurečni zapisnicima o datim iskazima u postupku i pribavljenim ispravama.

Nisu osnovani navodi revizije o pogrešnoj primeni materijalnog prava.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju tužilja je bila radnik tuženog, raspoređena na poslovima higijeničara, a rešenjem direktora tuženog 290 od 30.12.2002. godine prestao joj je radni odnos zbog toga što ne ostvaruje rezultate rada. Iz priložene medicinske dokumentacije utvrđena je vrsta oboljenja kod tužilje kao i vremenski periodi u kojima je bila privremeno sprečena za rad usled bolesti. Izveštajem lekara od 5.12.2002. godine, utvrđeno je da tužilja zbog postojeće reumatske bolesti i dilatativne miokardiopatije, treba da izbegava fizički napor, dizanje tereta i rad sa parama. Od strane veštaka finansijske struke utvrđeni su iznosi neisplaćenih naknada tužilji za vreme privremene sprečenosti za rad kao i visina neisplaćenih zarada za period od 16.7.2001. do 30.12.2002. godine.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju, pravilno su nižestepeni sudovi primenili materijalno pravo kada su zaključili da se za otkaz ugovora o radu tužilji nisu stekli zakonski uslovi, te da je radni odnos tužilji zbog toga što ne ostvaruje rezultate rada nezakonito prestao.

Prema odredbi člana 101. stav 1. tačka 1. Zakona o radu ("Službeni glasnik RS" br. 70/2001, 73/2001), poslodavac može zaposlenom da otkaze ugovor o radu ako za to postoji opravdani razlog i ako je utvrđeno da zaposleni ne ostvaruje rezultate rada. Prema odredbi člana 102. stav 1. tačka 1. navedenog zakona, opravdanim razlogom za otkaz ugovora o radu, u smislu člana 101. ovog zakona ne smatra se privremena sprečenost za rad usled bolesti, nesreće na radu ili profesionalnog oboljenja.

Dakle, za otkaz ugovora o radu i prestanak radnog odnosa po osnovu navedenih zakonskih odredbi, potrebno je utvrditi da zaposleni ne ostvaruje rezultate rada i da je takvo ponašanje zaposlenog neopravdano. Neostvarivanje rezultata rada na poslovima radnog mesta na kome je zaposleni raspoređen, smatra se neopravdanim ako nisu postojali legitimni razlozi zbog kojih zaposleni nije ostvario rezultate rada, u koje spada i privremena sprečenost

zaposlenog za rad usled bolesti.

Imajući u vidu sve okolnosti koje su utvrdili nižestepeni sudovi, Vrhovni sud nalazi da nisu bili ispunjeni zakonski uslovi, za otkaz ugovora o radu tužilji i prestanak radnog odnosa, u smislu člana 101. stav 1. tačka 1. i člana 102. stav 1. tačka 1. Zakona o radu, zato što tužilja nije ostvarila rezultate rada zbog privremene sprečenosti za rad usled bolesti, koji se ne smatra opravdanim razlogom za otkaz ugovora o radu. Stoga navodi revizije kojima se osporava ovakav zaključak nižestepenih sudova nisu osnovani.

Na osnovu člana 405. stav 1. i člana 491. stav 1. ZPP-a, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci presude.

Predsednik veća-sudija,

Stojan Jokić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

mz